

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK RÉSZLETES LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre postán v. helyben házhoz hordva...

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6 SZ. HIRDETÉSEKET ÉS NYILTTÉRBÉ VALÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVEZEA KIADÓHIVATAL...

A helyzet.

Mi a helyzet tulajdonképi kérdése? Ugy látszik távolról sem az, mi a viszonyunk Oroszországhoz és mennyire haladtak a háborus készülődések, hanem az, mi a viszonyunk a mi kintin szövetségesinkhez...

Igen, mi szövetséget kötünk Németországgal és ennek szövetségnek, ugy hiszi az egész világ, nem lehet más értelme, mint hogy érdekeink biztosítva legyenek Oroszország veszedelmes törekvései ellenében...

A Friedrichruhei szép képzet, melyben mint jó névendékeknek, annyi gyönyörűségünk tellett, berlini iskolamesterünk egy-

szerte letörtülte vastag szivacsával. Jó lesz most vigyáznunk, mert pályás is van kezében. Két héttel ezelőtt elrendelték nekünk a háborus készülődéseket, viszont most elrendelik a békés intézkedéseket...

Kell-e nekünk az ilyen szövetség?

A német kancellár főbiztosítása újra kijelenti, hogy a béke lehet számítanunk, mert a hatalmak valamennyien a békét akarják és ki a célt akarja, akarja az eszközöket is. «Qui vent la fin, vent les moyens» idézi a «N. Allg. Zeitung».

Más kérdés reánk nézve nem is létezik tán? Háborút várjunk-e vagy békét, mind csak attól függne, mit tudat velünk officiózusok útján a német kancellár?

létezzék. Ugyanaz a Németország, mely minduntalan ismétli, hogy Bulgáriában semmi érdeke és szivesen jár ott Oroszország kedvében, írja elő a béke és háboru választását nekünk, a kiknek nagyon lényeges érdekeik vannak odalenn...

Am lássuk, mi lesz monarchiánk szerepe a Bulgária ellen készülő hadjáratnál és vajon Ferencz József kiralyunk a béke és hadizenet jogát egészen Bismarck ur rendelkezésére birta-e?

Budapest, január 9.

Az orsz. függetlenségi és 48-as párt ma este Irányi Dániel elnöke alatt tartott értekezletében a költségvetési általános vita alkalmával a párt részéről szerkesztett elutasító határozati javaslat benyújtásával...

ben örömet fejezi ki a felett, hogy halálhíre nem váltult meg. Hosszu életet kíván a párt Csanádyknak s reményét fejezi ki, hogy ismét sorában fogja őt üdvözölni.

A képviselőház szerdai ülésében, mint halljuk, Helyi Ignác képviselő a külügyi helyszel tárgyában interpellálta fogja a miniszterelnököt.

A mérsékelt ellenzék január 10-én kedden, délután 5 órakor értekezletet tart.

A főváros szegényügye.

Budapest főváros főkapitánya Török János a közigazgatási bizottsághoz benyújtott évi jelentésében, melyet lapunk más helyén talál meg az olvasó, foglalkozik a szegényügygel is, még pedig behatóan.

Szokás egy sorba helyezni az utcai csavargókat a gonoszokkal. A büntető törvény kemény büntetést is mér azokra a szerencsétlenekre, a kik alalmazniért szőlítgatják meg az utcán járkáló publikumot.

A főváros csavargóinak nagyobb részét azok a szerencsétlenek képezik, a kik mint munkakeptelenek kapnak ugyan az előjáróságot némi segélyt, de oly keveset, hogy abból ellengőni teljesen képtelenek.

A főváros csavargóinak nagyobb részét azok a szerencsétlenek képezik, a kik mint munkakeptelenek kapnak ugyan az előjáróságot némi segélyt, de oly keveset, hogy abból ellengőni teljesen képtelenek.

A főváros csavargóinak nagyobb részét azok a szerencsétlenek képezik, a kik mint munkakeptelenek kapnak ugyan az előjáróságot némi segélyt, de oly keveset, hogy abból ellengőni teljesen képtelenek.

A drága jótékonyág.

Kezvelén vadászgató dühöng a tél s a szörnyű hideg megfeszerezi, elviselhetetlené teszi azt a nyomort, a melylyel az esztendő három szakát csak megküzdi valahogy a földhöz ragadt szegény.

Nem is ez a drága jótékonyág, hanem az a, mely manapság divatját járja, a mely kóros állapotot fajul, a melynek lét pillanatnyi jó hatása, de maradóan áldásos, üdös eredménye nem lehet.

Szokás ugyan mondani, hogy a jótét önmagában hordja jutalmát, de ez csak frázis. A jótékonyág öntudata egy magában nem ad elegendő ingert, s mostanában különös inger nélkül az emberek nem igen tesznek se jót, se rosszat.

— a reklam. A lehető legnagyobb nyilvánossággal osztoznak alalmazni, a lehető legnagyobb nyilvánossággal osztoznak kenyeret, a lehető legnagyobb nyilvánossággal osztoznak ruhákat.

Nem jöl en az egy, jótékony lelkü hölgyeim és uraim! Magyarosított asztaltársaságok, olvasókörök, iskolák, intézetek és egyesületek díszletes buzgalommal, színtel vátelkedő a nyomor enyhítésének magasztos munkájában.

Néhány évvel ezelőt, kedves újságíró koromban nem egyszer voltam tanúja affle megható, ünnepes jótékonyági jelenetnek. Mi újságírók egy mentünk oda, mint valami jótékonycélú műkedvelő előadásra.

A csöndes elvonultságban, a titokban gyakorolt jótékonyág divatját multa, s ma a szamaritanus cselekedeteket olyan zajjal végzik, hogy hirtelre az emberek beszélnek róla, az utcánok magasztalják s a jótékonyág nemüli uton-utólen gratulálóknak fogadnak a jótékonyágot, akárcsak valami iradalmi, vagy művészi diadart.

kező rongyos gyermekeket; körbe állította őket és beszédet tartott. A túrelmentlenkedő gyermekek nem sokat értettek a magvas szónoklathoz; nem is nekik, hanem inkább nekünk szólt az. Elmondta, hogy mennyit fáradoztak a gyermekek a mig öszegyjűtöttek a ruhákra való öszegyt; hogy eddigelő hány gyermeket ruházott fel a derék, humanus egyesület.

De van ennek a nyilvános alalmazna-öszogotásnak meg egy károsabb hatása s ez az, hogy koldusokat nevel. A gyermek azzal a gondolattal nő föl, hogy ha nincs neki, hát adnak; megszokja a megalkodást, megszokja az alalmazást, koldustempokát vesz fel.

A mióta divatos lett az ehez, fázó gyerekeknek ilyen való fűszegése, azóta csodálatos módon megszaporodott a koldusgyerekek száma. Utón-utólen látható ok. Megtapalunk az utcánsarkon, kapuszegetben, hönök alatt szorongatják rongyos könyveiket, s a hiedeltől kieseresedet kezeiket alalmazna után nyugtotgatják feléd.

A valóság elől, bármilyen szomorú is, nem lehet elzárkózni. Ilyen valóság az is, hogy a jótékonyágban oriai szerepet játszik a hiúság. Az emberek áldoznak a jótékonyágot olárra, a legjobban esetben nem önzelen jószívűségből, nem utogondolat nélkül való humanizmusból, hanem azért, hogy nevet emlegessék. Hat ez bizony tulajdonképen nem jótékonyág, de azokra nevez, a kiket ezekből az áldozatokból megsegítenek, ez egészen közönyös — ha a segítés nem közelvont az adakozóktól jön.

jöltévőt, a nagylelkűség példányképeit; közpályán szereplő férfiakat, a kiknek nevének mindig ott látom a humanus cselekedet adakozók névsorában, s ugyanazekről hallottam nem egyszer, hogy igazi kegyetlenséggel utasítják el magukat a szegényt, ha hozzájuk fordul, s csak oly csehra áldoznak, melynek a nyilvánosság szímet ad bökésségükül. Gyakran olvashatod egynéki-másiknak nevé az újságban úgy szerepel, mint nagy jöltévő, a szegények anyja vagy anyja, s ugyanezek meg nem segítik vérből rokonait, a kik ehez, fázva nyomorognak. Nem teszik, mert erre nem ingerül hiúságuk, erre a cselekedetrol nem adna szímet a nyilvánosság.

Jól teszik a humanus intézetek vezetők, a neme emberbarátok, ha kihalásnak a gazdagoknak ezt a különös hiúságát. Am dicséret, magasztalják az adakozókat úgy, a hogy tudják, de ne kényszeríték a megsegítelt szegényt arra, hogy maga álljon oda fakó ábrázattal hálálkodni a neki nyújtott alalmazniért. Ne szerepeltessek az ártatlan kegyetlenkedőket affle ünnepi szónoklában, a melyben nem teszik előtök se kedvesebb, se hasznosabb azt, a mit adnak nekik. Kíméljék meg a gyermekek lelket a megalkodásnak később feltámadható keserü gondolatától. Tegyének igazán jót, ha jót akarnak s ne neveljenek koldusokat, meg künyvölt munkakerülőket!

A MA, HOLNAP NÉLKÜL.

REGÉNÉY EGY KÖTETBEN. 4

Írta: KAZÁR EML.

Ehhez az elátkozott helyhez küzeledett Ida és kísérője. A nedves, csipős levegőben lecsapódott az utca szorulatba a szüntelenül pöfkéző mozdonyok füstje és gőze. Estelendi kezdett.

Egy magas, fekete kocsi szokatlan alakja rajzoldott be a ködös homályba. Szekrényhez hasonlított, melynek azonban oldalai hiányoztak. Két ló vonta, kocogva a fagyos rögön. Kopsorsó volt a kocsin, a kopsorsó szíjjal ráköteve a fejül való kereszt. Egy tenyérszíj szemfélt sem látott ki a kopsorsóból. A kocsi után egy asszony vonszorgott, elfedve az arcát tenyerébe. Alig bírta kíváncsi az ügyő lovakat Temetés, gyászkiéret — az utolsó végzettség.

